

Startside > ... > Familieretlige Forhold Og Arv > Arv > Arv > Netherlands

Arv

 Nederlandene

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Et testamente kan udelukkende oprettes ved hjælp af et notarialdokument (notartestamente) (*notariële akte* (*notarieel testament*)) eller et håndskrevet privat dokument, der overdrages til en notar med henblik på opbevaring i et deponeret testamente (*depot-testament*) (artikel 4:94 i den civile lovbog (*Burgerlijk Wetboek*)). Der er fastsat et begrænset antal undtagelser, som gælder i særlige tilfælde (artikel 4:97-107 i den civile lovbog). Et fælles testamente (*gezamenlijk testament*) accepteres ikke (artikel 4:93 i den civile lovbog). Aftaler om fremtidig arv accepteres heller ikke. I henhold til artikel 4:4(2) i den civile lovbog er aftaler, som har til hensigt at overdrage et bo helt eller delvist, ugyldige.

2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Den notar, som opretter testamentet, skal registrere oplysningerne i centralregistret for testamenter (*Centraal Testamenten Register* (CTR)) den følgende arbejdsdag.

Se også: <http://www.centraaltestamentenregister.nl/>. Der findes yderligere oplysninger om opbevaring og registrering af testamenter samt søgning efter disse på webstedet for det europæiske netværk af testamenteregistre (ENRWA) under afsnittet "Information sheet" (faktablad): <http://www.arert.eu/>.

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Afdødes efterkommere (børn eller — hvis børnene allerede er døde — disses børn) kan ikke gøres fuldstændig arveløse. De er berettiget til tvangsarv (*legitieme portie*). Hverken ægtefællen eller slægtninge i opstigende linje er berettiget til tvangsarv. Tvangsarven udgør halvdelen af boet, jf. artikel 4:64 i den civile lovbog. Hvis en efterkommer påberåber sig sin tvangsarv, betragtes vedkommende ikke længere som arving (*erfgenaam*), men derimod som kreditor (*schuldeiser*) i boet.

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

I mangel af et testamente gælder følgende principper for de forskellige scenarier:

Hvis afdøde var ugift og ikke havde børn, er det i princippet vedkommendes forældre, brødre og søstre, der

arver lige store dele, idet hver forælder altid arver mindst en fjerdedel.

Hvis afdøde var ugift, og der er efterlevende børn, deles boet ligeligt blandt børnene.

Hvis afdøde efterleves af en ægtefælle, og der ikke er nogen efterlevende børn, arver den sidste efterlevende ægtefælle hele boet.

Hvis afdøde efterleves af en ægtefælle og børn, arver børnene og ægtefællen ligeligt, idet den efterlevende ægtefælle ved lov erhverver boets aktiver. Det er ægtefællens ansvar at afvikle boet. Hvert af børnene er som arvinger juridisk berettiget til et pengekrav (*geldvordering*) mod den efterlevende ægtefælle. Pengekravet svarer til barnets andel af boet. Denne fordring bliver retskraftig, hvis den efterlevende ægtefælle erklæres konkurs eller pålægges gældssanering (se også loven om gældssanering for fysiske personers gæld (*Wet schuldsanering natuurlijke personen*)), eller hvis de dør (artikel 4:13 i den civile lovbog). I nogle situationer kan børn også gøre deres pengekrav gældende tidligere, f.eks. hvis den efterlevende ægtefælle indgår nyt ægteskab.

Ægtefæller og registrerede partnere behandles på lige fod.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Notaren er den kompetente myndighed i Nederlandene med hensyn til arveret. Parterne kan frit vælge en notar uanset afdødes sidste bopæl.

Arvingen har tre muligheder:

1. at vedgå arven betingelsesløst
2. at vedgå arven efter positiv opgørelse, idet ansvaret for gæld begrænses til værdien af det, der arves (*beneficiair aanvaarden*)
3. at give afkald på arven.

Hvis arvingen ønsker at vedgå arven (betingelsesløs vedgåelse), kan den pågældende gøre dette implicit og uden særlige formaliteter ved at udføre visse handlinger, såsom salg eller anden tilegnelse af afdødes aktiver. Konsekvensen af ubetinget vedgåelse af arven er, at arvingen hæfter personligt for boets gæld med egne aktiver. Arvingen kan begrænse dette ansvar ved udtrykkeligt at acceptere arven på betingelse af, at boets gæld ikke overstiger dets værdi. Arvingen gør dette ved at afgive en erklæring om vedgåelse efter positiv opgørelse (*verklaring van beneficiaire aanvaarding*) til justitskontoret (*griffie van de rechtbank*). Arvingen skal også gøre dette, hvis de ikke ønsker at vedgå arven og ønsker at give afkald herpå. Disse erklæringer er ikke underlagt nogen tidsfrist, men en kreditor eller en anden interesseret part kan anmode om, at retten pålægger arvingen en frist. Hvis arvingen tillader, at denne frist udløber, vedgås arven betingelsesløst. Dette er også tilfældet, hvis arvingen handler, som om denne har vedgået sig arven betingelsesløst inden afgivelsen af en erklæring. Når der er truffet et valg, kan det ikke omgøres.

Legater (*legaten*) kan accepteres eller afvises uden særlige formaliteter. Efter nederlandsk ret er begrænset accept ikke mulig, hvis der er tale om et legat

En tvangsarving (*legitimar*) kan give afkald på sin ret til tvangsarv ved blot at undlade at gøre krav herpå. Lovgivningen indeholder ikke bestemmelser om særlige erklæringer til dette formål. Hvis tvangsarvingerne giver afkald på deres tvangsarv, er det muligt at anføre dette i en erklæring.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

I de fleste tilfælde er det hensigtsmæssigt at gøre brug af en notar til at afvikle boet, navnlig hvis der foreligger en ægtepagt (*huwelijkscontract*) eller et testamente. Hver af arvingerne eller en bobestyrer (*executeur-testamentair*), hvis der udpeges en sådan i testamentet, kan gøre brug af en notar i Nederlandene. Parterne kan frit vælge en notar uanset afdødes sidste bopæl. Notaren bistår arvingerne med at opføre boet. De fastlægger/afgør, hvem arvingerne er, inden de kontrollerer, om der er udarbejdet et testamente, og informerer og rådgiver modtagerne om konsekvenserne af at vedgå eller give afkald på arven. Notaren kan også bistå dem med at overholde deres skatteforpligtelser. Kun i nogle få situationer inddrages retten ved afvikling af et bo. Dette kan forekomme, hvis afviklingen anfægtes, eller hvis en af arvingerne ikke kan varetage sine egne interesser (f.eks. fordi vedkommende er mindreårig).

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

I Nederlandene er der ikke fastsat bestemmelser om domstolsprocedurer. Hvis der ikke er noget testamente, afgør lovgivningen, hvem arvingerne er. Hvis der er et testamente, angives det, hvem arvingerne og legatarerne (*legatarissen*) er. Notaren kan angive, hvem arvingerne er i et arvebevis (*verklaring van erfrecht*), jf. artikel 4:188 i den civile lovbog. Bobestyreren kan også anmode om et arvebevis. I arvebeviset har notaren beføjelse til at identificere de personer, der har ret til arven, deres andel i arven og i givet fald bobestyrerens navn. Ved hjælp af arvebeviset kan arvingerne/bobestyreren identificere sig over for boets debitorer, ligesom de kan få adgang til bankkontosaldi osv. Der kræves et notarialdokument for at overdrage fast ejendom eller en ret til fast ejendom til en af arvingerne.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Hvis en arving vedgår sig en arv betingelsesløst, påtager vedkommende sig det fulde ansvar for afdødes gæld (artikel 4:182 i den civile lovbog). Hvis arven vedgås efter positiv opgørelse, er arvingen kun ansvarlig for gælden i det omfang, at den dækkes af boets indtægter. Den pågældende er ikke personligt ansvarlig.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Arvebeviset kan optages i det offentlige register over fast ejendom (*openbaar register van onroerend goed*). Der kræves et separat notarialdokument for at overdrage retten til fast ejendom eller andre rettigheder i forbindelse hermed.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

I nederlandsk lovgivning findes der ingen bestemmelser om obligatorisk udpegelse af en bobestyrer (*beheerder van de nalatenschap*).

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

Testatorer (*erflaters*) kan i deres testamente udpege en bobestyrer, som afvikler boet. Hvis en arving vedkender sig arven efter positiv opgørelse, kan retten udpege en særlig bobestyrer (*speciale beheerder*).

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Den i testamentet navngivne bobestyrer har normalt kun begrænsede beføjelser i henhold til artikel 4:144 i den civile lovbog. Den pågældende kan forvalte boet og afvikle gælden i det. Testatorer kan give bobestyreren flere

rettigheder, f.eks. med hensyn til overdragelse af aktiver i boet uden arvingernes tilladelse. Hvis bobestyreren udpeges som særlig bobestyrer (*speciale executeur*) (den kurator, der afvikler boet (*afwikkelingsbewindvoerder*)), kan vedkommende overføre aktiver og træffe alle afgørelser om fordelingen af boet.

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

Arvingerne kan indgå aftale om et bodelingsdokument (*akte van verdeling*). Dokumentet bliver et notarialdokument, hvis det udfærdiges af notaren. Dette kræves, hvis en arving ikke har rets- og handleevne (fordi vedkommende er mindreårig eller på grund af konkurs/betalingsstandsning (*curatele/bewindvoering*)). I Nederlandene kræves der et notarialdokument for at overdrage fast ejendom eller andre rettigheder i forbindelse hermed, se svaret på spørgsmål 7 ovenfor. I alle andre tilfælde kræves der ikke et bodelingsdokument. Arvebeviset er tilstrækkeligt i forbindelse med overdragelse af aktiver, herunder bankkonti og løsøre i øvrigt.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

■ Sidste opdatering: 27/12/2024

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.